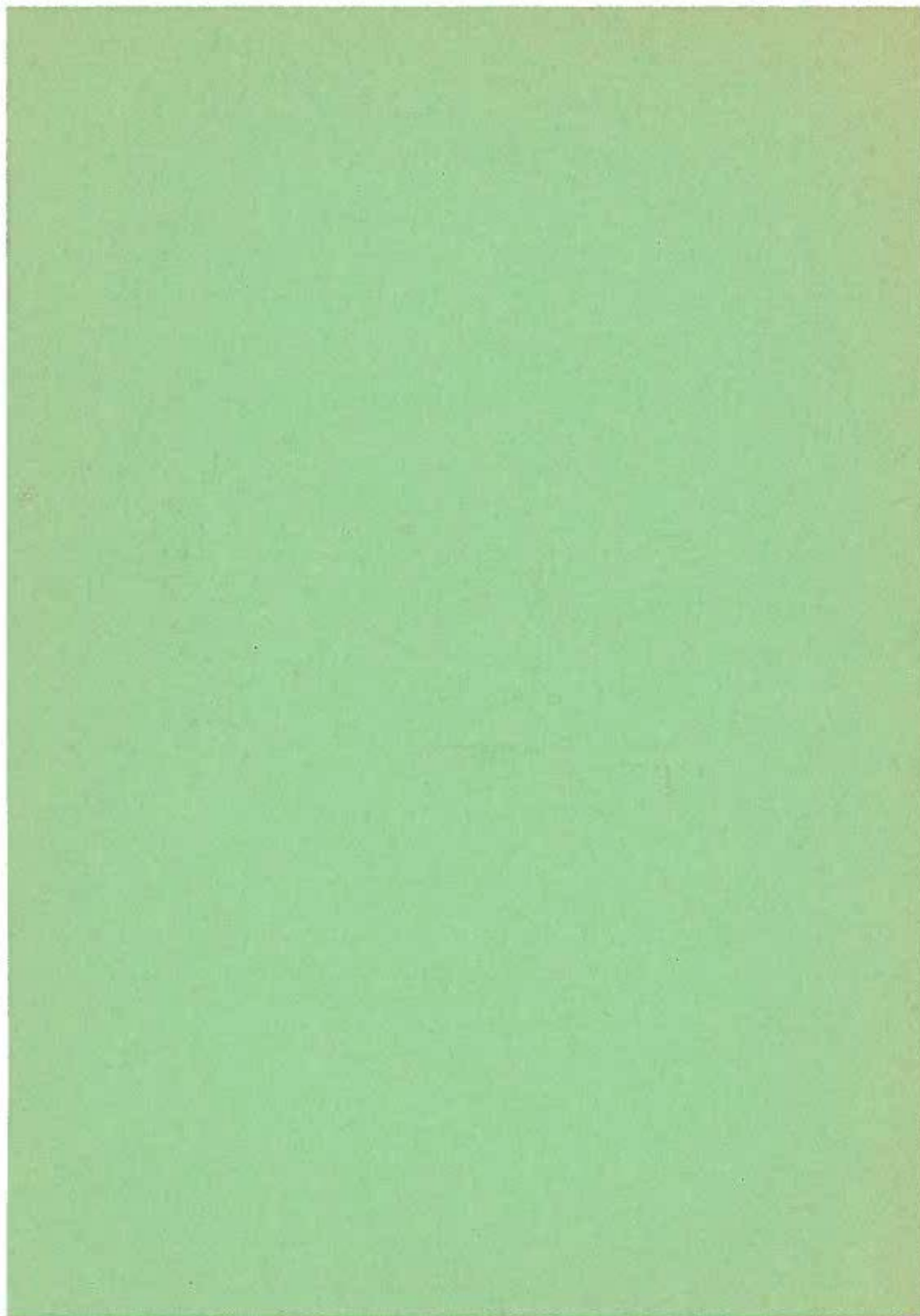

maart 1976

FYLAKRA

(mededelingenorgaan van het Fysisch Laboratorium)

20e jrg. nr. 3

maart 1976

Redactie : H.L. Buerman, G.J. Hooyman, Marjos Middelhoff, A. van Nieuwpoort, A. Wink en P. de Wit.

Offset : J.A.C. van Eijk, H.M. van Zoest.

Typewerk : Lyda Kervel.

.....

Gelezen.

Het was, zoals gewoonlijk, weer een maand met veel drukwerk. Ga maar eens na wat je in een maand aan lektuur krijgt toegespeeld, buiten Fylakra om natuurlijk. Ik bedoel niet eens alle rapporten, nota's en notulen, die wij elkaar sturen en waarbij zo dringend om reactie gevraagd wordt, of alle voorstellen voor nog betere regelingen van wat ongeregeld misschien minstens zo goed ging. Ik denk liever aan de lektuur die wel uitnodigt maar tot niets verplicht, de bloemen tussen al dat wilde gewas.

Zoals de Elektronica-editie in februari, een mooie print, ruim bestückt met illustraties. Dank aan de schrijvers, de tekenaar en de puzzelaar. Wel jammer dat we dat 25-jarig feest zijn misgelopen, maar wist u dat ze daar al van 1938 dateren? We houden dus nog iets te goed!

Ons zusterblad De Vakidoot -lees het vooral- laat nog eens zien hoe pijnlijk de scheiding van wis- en natuurkunde is in het verhaal over de kunstwerken, die het Mathematisch Instituut wat zullen moeten opfleuren.

Want als de wiskundigen vaker bij ons op bezoek waren geweest hadden zij geen 15 jaren daarop

hoeven te wachten: al omstreeks 1960 kregen wij de wandversieringen die 's Rijks Dienst voor Verspreide Kunstvoorwerpen ons in vrije leen gaf. Valk is net met ruil en vernieuwing begonnen, ze schijnen nu 'roerende monumenten' te heten.

Ook de krant heeft nog wel eens wat te bieden. Studenten stelen voor 50 mille dictaten, zo luidde het kopje boven een Eindhovens bericht. Daar word je even stil van. Het ging om verkoop via automaten. Utrecht gebruikt die alleen voor drank, wisselgeld (soms) of tabak maar in Eindhoven dus ook voor collegedictaten, die daar kennelijk heel wat duurder zijn dan hier want het ging om vier-tot vijfduizend stuks. Kun je die daar ongemerkt stelen? En wat doe je er mee?

Dat stond er helaas allemaal niet bij.

Aardig was ook het kadertje "Prof weigert inwijdingsrede wegens toga", uit Rotterdam. De term inwijding is al ontroerend want bij de Romeinen was de inauguratie nog geen wijding, die volgde pas later. Maar goed, die prof wou dus in kotspak oreren, de dekanen wensten dat niet en van de prof hoefde het toen helemaal niet meer. Blijkbaar nooit het standbeeld van Erasmus goed bekeken. En waar blijven we zonder baret, bef en toga?

Juist, op de Feyenoord-tribune. Corruptio optimi pessima. Hij is hoogleraar in economie, marktanalyse en zo. Toch eens uitzoeken hoe goed hij in de markt ligt.

G.J. Hooyman.

DE RAAD IN ACHT LANGE UREN.

Op 23 februari had de S.F.R. een vette kluif te verwerken: de eerste schetsen van het natuurkunde-onderwijs zoals dat er na herprogrammering zou moeten uitzien. Vier uren bleken amper voldoende om alles uit te praten, hoewel praktisch alle andere agendapunten tot een volgende vergadering aangehouden zijn.

Een volle bak, zelfs in de grootste beschikbare zaal. De speciale herprogrammeringscommissie, woordvoerders van onderwijscommissie, doctoraal-commissies en begeleidingscommissie hadden zich bij het 25-tal raadsleden gevoegd en de publieke tribune was deze keer ook bezet. En niets van wat gesproken is zal voor het nageslacht verloren gaan: drie zag ik er driftig notuleren, terwijl een super-bandrecorder uit een krans van microfoons elke ademtocht registreerde onder deskundige bediening van Kraay.

De herprogrammering, ons door de wetgevers opgedrongen, is geen geliefd artikel. Het gaat er maar om, hoe de cursus met de minste schade in het keurslijf van 5 jaren gepast kan worden, aangenomen dan dat we er geen 4 jaren van moeten maken. Een commissie onder aanvoering van Zijlstra had een rapport uitgebracht met in grote lijnen een nieuwe opzet, leidend tot research- en lerarendoctoraal, elk met experimentele, theoretische dan wel grondslagendifferentiatie.

De meeste pijn veroorzaakte wel de scheiding der varianten: zal het onmogelijk worden, de researchopleiding te volgen en toch lesbevoegdheid te verkrijgen of omgekeerd? De wetgever wil dat niet, de rechtgeaarde fysicus wel. Daar komt bij dat de leraarsopleiding "geprofessionaliseerd" moet worden. Hooy-mayers heeft dat recentelijk op haast ontroerende wijze geschetst en niemand twijfelt aan het nut. Er moet dan wel een prijs betaald worden: een didaktische

scholing van 8 à 9 maanden, dat is 4 maal zoveel als tot nu toe gebruikelijk was. De vergadering had er wel moeite mee: -is die hap niet te groot? zal de research-opleiding niet leeglopen? hoeveel formatieplaatsen zal de leraarsopleiding bij toenemende belangstelling vragen?

De student wordt geacht, per jaar 1.700 uren aan zijn studie te besteden. een Haagse richtlijn. Het Utrechtse C.v.B. wil daar voor eerstejaars 1.400 van maken, maar de vergadering zag de noodzaak ervan niet in en wil ook niet uit de pas raken met de zusterfaculteiten.

Het concept-besluit, waarin het rapport als werkstuk ter doorzending naar de sectie van de Academische Raad globaal aanvaard wordt en dat in een aantal uitspraken gesplitst was, werd uiteindelijk aangenomen (15 voor, 8 blanco), zij het dat de notulen als context impliciet amendementen zullen inhouden. Voor een nieuw rapport ontbreekt de tijd. De studentenfractie wilde een protest tegen herprogrammering meesturen. Daarover werd gestemd maar na afloop bleken sommigen toch niet verstaan te hebben waarvóór of waartegen ze gestemd hadden. Waarop de voorzitter zijn volume-knop helemaal open draaide en de raad zijn voorstel nog eens toebrulde. Met al die harde en zachte stemmen had Kraay het maar moeilijk, maar de raad niet: Kraay stemde bij, de raad stemde af.

In de rondvraag kon iedereen zich nog verheugen over het verlengde leven van ANS.

- 0 - 0 - 0 - 0 - 0 -

Natuurlijk was de raad er op één middag niet uitgekomen, de herprogrammering zal ons nog lang bezig houden. Het eerste vervolg kwam op 1 maart. Deze keer zonder publiek zonder veel gasten en zonder bandrecorder.

De commissie-Zijlstra had haar huiswerk gedaan en 2 bladzijden van haar rapport herschreven. Belangrijkste wijziging: de 1.200 uren tellende beroepsopleiding voor de a.s.

leraren wordt gesplitst in 600 vóór en 600 na het doctoraal examen. Met 600 uur winst voor scriptie of experimenteel werk. Met begeleidende brief kan het aldus gewijzigde rapport nu naar de sectie van de A.R., aldus oordelen 14 raadsleden (5 stemden blanco).

Het nieuwe sterrenkunde-program heeft aan 5 jaar amper genoeg maar onze astronomen zijn dan nog zuinig vergeleken bij de A.R.-sectie die 5½ jaar wil claimen. Hubenet was aanwezig om de nota toe te lichten en op vragen te antwoorden. Een goede raad richt zulke vragen tot de voorzitter, die ze dan doorspeelt, in dit geval naar Hubenet. Die mocht dan verwijzen naar de schrijver van de nota en u mag raden wie dat was. Een zo'n doorspeelvraag betrof de verplichting van het kleine bijvak natuurkunde bij de algemene richting, daar zal nog wel over gepraat moeten worden.

En wat moet er ingevuld worden voor de algemene variant van een doctoraal? Niemand, die het al weet, de raad zal wachten op (en actief deelnemen aan) een symposium dat de N.N.V. gaat organiseren.

Eindelijk kon de raad dan aan standaardkarweien beginnen. Sommigen leden zagen wij opveren toen zij hun versies van de notulen konden geven, besluiten konden nemen inzake de procedure voor bijvak-goedkeuringen, de vijven en zessen bij eindcijfers, goedkeuring van het wetenschappelijk verslag (wie had het gelezen?). De wetenschapscommissie had een prachtige brief geschreven over de noodzaak van een nieuwe van de Graaff-generator en daarmee zo'n indruk op de voorzitter gemaakt dat hij hem niet had rondgestuurd om hem geheel te mogen voorlezen. We waren er stil van.

En, lezers, zoals u elders in dit blad kunt lezen staat voor een tiental leden het aftreden voor de deur, de helft ervan zal zeker niet terugkeren. We zullen ze missen.

G.H.

WAT VOND JE ER NOU VAN?

Met het voorjaar in de lucht is de verkiezingstijd weer aangebroken.

Het lijkt dit jaar een kalme bedoening te worden, geen acties, geen propaganda, circustoestanden laten we over aan de U.S.A. Maar vergis u niet: achter de schermen zijn de kiescolleges ijverig aan het werk om te zorgen dat alles verloopt volgens de regels van het democratische spel.

Ook onze eigen Subfaculteitsraad is aan de jaarlijkse verjonging toe, een dozijn leden zal aftreden. De helft ervan keert zeker niet terug, over de andere helft zult u zelf moeten beslissen. Zegt u wel eens gewoon dank-je-wel tegen zo iemand, die een paar jaar lang zo'n klus op zich heeft genomen? Doe het eens, ook al is Valentijns-dag al weer voorbij, tenslotte heeft hij ook voor u z'n best gedaan.

We hebben de aftredenden gevraagd naar hun mening over het raadswerk, en hun eerste reacties op die vraag hieronder vrij weergegeven. Die reacties wijken maar weinig af van de gangbare opinies. Dat betekent dat men als goede Nederlanders karig is met lof en dat je vooral moet vaststellen welke kritiek niet geleverd wordt. Dat is nogal wat. Het volgende wordt de raad niet verweten: slecht beleid, gebrek aan activiteit, slechte contacten naar buiten of intern, polarisatie, etc. etc. Bekijk het eens van die kant.

Wel schijnt de raad moeite te hebben met zijn eigen werk, vooral ten aanzien van snelle en duidelijke besluitvorming en ook in zijn verhouding tot de eigen commissies. Dat werd ook in 1975 al gezegd, het blijft moeilijk.

Maar het wordt hoog tijd de heren zelf aan het woord te laten. Ik teken alleen voor de formulering.

G.J. Hooyman.

Van Burik: Gezien de onderwerpen is de raad veel te groot, het zijn bijna steeds dezelfde leden die aan de discussies bijdragen, een deel van de raad hoor je zelden; de studenten-fractie lijkt mij geen goede afspiegeling van de geleding en dat is jammer; overigens is de gang van zaken veel plezieriger dan onder de laboratorium-raad-oude-stijl, de openheid en mogelijkheid tot inspraak zijn veel groter.

Geijtenbeek: Als TAPper heb je weinig bij te dragen aan de discussies, dat is voor mij ook een reden er mee te stoppen. De Instituutsraad (Sterrenkunde) is voor ons interessanter en waarschijnlijk ook de U-raad. Toch was het leuk, te horen wat er reilt en zeilt.

Heij: Ik vond het zinvol werk en heb vrij veel mensen beter leren kennen; veel zaken raken onze vakgroep (didaktiek) niet, maar zo is de democratisering: je moet over alles meepraten.

Hoogenboom: Er is een goede samenwerking tussen de geledingen, ook bij soms strijdige belangen, meningsverschillen leiden nooit tot animositeit, mede dank zij de tact van bestuur en voorzitter. Maar die tact heeft ook zijn bezwaren: de voorzitter gunt graag iedereen zijn zegje en het laatste deel van de agenda raakt dan in tijdnood. Ook de besluitvaardigheid van de raad laat wel eens te wensen over.

De Jong: Het is een plezier om als TAPper in de raad te zitten, ook al ben je bij weinig zaken direct betrokken; je kunt je laten horen en meestemmen. Anderszijds: wordt er niet teveel gepraat?

Kraaij: Zakelijkheid is niet de sterkste kant van de raad, soms denk je dat men zich er oefent voor de gemeenteraad; ik beschouw de TAPper als iemand in waakpositie; ik heb het wel gewaardeerd, ook eens

de achtergronden van onderwijs en onderzoek te ontmoeten en niet alleen kapotte instrumenten.

J. Kuperus: Ik maak mij zorgen over het grote aantal zwijgende leden, dragen zij toch bij aan de meningsvorming zoals een zwijgende Engelse jury meningen vormt? Verder bespeur ik een grote argwaan tegen het werk van onze commissies, men wil dat allemaal in de raad nog eens overdoen.

M. Kuperus: Na 3 jaar vind ik de raad traag in de besluitvorming; ook vertrouwt men te weinig op de door de raad zelf gekozen commissies, bijv. de wetenschapscommissie; een wetenschapsbeleid is er nog niet, het is zelfs niet ter sprake gekomen; dit uit zich bij vacatures, benoemingen schijnen ad hoc gedaan te worden en niet op basis van een gericht beleid, dat zeker in de SFR ter sprake zou moeten komen. Overigens functioneert de raad niet slecht.

Nauta: (hier, cither, moet gij zwijgen: getrouw aan zijn faam wist Nauta binnen 5 minuten zoveel facetten van het raadswerk te belichten en in onderling verband te brengen dat we er een Nautakra mee zouden kunnen vullen; daarom enkele kreten ter indicatie).
Plezierige stemming, ontspannen, te weinig voorbereiding, teveel praten (!) en te weinig luisteren, dus herhalingen; zeer goed gemotiveerd en hard werkend bestuur krijgt te weinig appreciatie; vergadertechniek amateuristisch, de democratisering is gelukt.

Thomas: In 3 jaar heb ik grote bewondering voor de leiding gekregen; er is veel nieuws gekomen waarvan de toekomst de waarde moet bewijzen; de raad leent zich voor een uitvoerige bespreking van zaken, sommigen misbruiken dat, maar Fokker vangt het uitstekend op.

Erik Alsema, Jan Gravestein, Bela Mulder, Gerrit-Jan Roelvink, Harry van Son, Kees Veenmans, Frank Verbunt (de studentengeleding):

We beschouwen ons raads²werk als een uitvloeisel van de activiteiten van A-Es. Zo hebben de studenten in de raad zich het afgelopen jaar voornamelijk bezig gehouden met het invoeren van een studieonderdeel Natuurkunde- en Samenleving, met het beperken van de negatieve gevolgen van de herprogrammering, en met het steunen van de aanvragen van studenten voor bijzondere bijvakken.

Verder proberen we studenten te vinden voor de verschillende commissies. Het komende jaar zullen we dit blijven doen, hiertoe wekelijks met andere groepen uit A-Es² en verder met alle belangstellenden overleggend in de basisgroep.

Ook zullen er weer algemene bijeenkomsten gehouden worden, zoals afgelopen jaar over NS en S en over de herprogrammering.

Voor die keren dat er in de raad gestemd wordt, achten wij het van belang dat alle studentzetels bezet zijn.

PAUZE-CONCERT.

We hebben onlangs tussen de middag eens een andere route gevolgd en de sloot eens wat verder dan gewoonlijk nagelopen. Achter het R.J. van de Graaff Laboratorium. Vis zit er genoeg, zowel groot als klein. En het mooiste kwam nog: we zagen zowaar een flinke grote goudvis, die zich daar wonderwel zeer behaaglijk voelde tussen zijn anders gekleurde broeders en zusters. Dus u ziet het, discriminatie kent de vis niet. Toen we aan kwamen wandelen, kregen we een concert te horen van de kikkers die hier ook een ideale levensruimte hebben.

Zuinig op zijn, dacht ik bij mezelf, want zoveel komen er niet meer voor in Nederland. Ja, en toen gebeurde het: we kwamen enkele medewerkers van het Experimentele Fysica Lab tegen die, bij de slootkant gekomen en na enkele ogenblikken turen, verrukte uitroepen lieten horen, zoals: Kijk daar! en: Moet je dat eens zien, en: Wat een grote! Wie had daar nu nog van terug, want zulke hardlopers levert het Fysisch Laboratorium toch niet, op een enkele uitzondering na. We waren ook nog even op het Van de Graaff Lab, maar daar zijn helemaal geen hardlopers. Je ziet er enkele aan de achterkant in het gras zitten, maar verder zijn de medewerkers moeilijk uit hun gebouw weg te halen. Of zou tante Sjaan hen zo verwennen en is de koffie zo goed? Ja, en dat moet je bekijken bij het K.V.S. Daar loopt ieder al voor 10.00 uur te popelen of Janny nu eindelijk gaat opendoen.

Bij goed weer zit iedereen buiten op de stoep met z'n kopje koffie, waarbij je soms de sterkste verhalen hoort: toch wel gezellig zo, net één grote familie. Het verschil tussen prof en wetenschappelijk medewerker is moeilijk te zien en ik geloof dat in het K.V.S. een eenheid bereikt wordt, zoals in geen enkel ander instituut. En zo hoort het ook, we zijn tenslotte allemaal "mens". Als je buiten loopt, vang je wel

eens het een en ander op en denk je bij jezelf: zou er een college aan de gang zijn of zitten ze nu gezellig aan de koffie? Zo zie je maar, dat er zelfs gratis les gegeven wordt, al is het dan ook buiten. Vandaar dat ik niet graag in een ander gebouw zou willen zitten, omdat de samenwerking en de kameraadschap erg goed is en men je niet beschouwt als een stuk meubilair!

Vandaag zijn we weer naar de sloot gegaan om te kijken of de goudvis nog aanwezig is. We werden ontvangen met een luid geschreeuw en gekrijs van een kievitenpaar en een koppel futen, die aan hun tweede leg bezig waren. We hebben nog even gezocht naar hun nest, maar niets gevonden. Daar kwamen we echter niet voor. De goudvis was ons doel. En ja hoor, na een 50-tal meters zagen we hem. Dikker en groter dan de vorige keer of was dat verbeelding? Misschien niet, en als dat zo is, dan krijgen we binnenkort andere goudvisjes te zien, met verschillende kleuren. Als het zover is, hoort of leest U het nog wel.

Maar er is nog veel meer te zien. Als u maar goed kijkt.

Het is niet een kwestie van alleen maar langs de sloot lopen. U moet juist op een mooi plekje even blijven staan en goed kijken wat er allemaal gebeurt onder het wateroppervlak. Zelfs salamanders hebben dit mooie water gevonden. Die kunt u niet zien zwemmen, daar ze meestal tussen het kroos liggen, alleen met hun kleine kopje erboven uit. Natuurlijk hebben deze beestjes ook een schutkleur. Vandaar dat u even moet kijken, maar bij een onverhoedse beweging wordt het kopje onder het groen gestoken. Even later wordt het heel behoedzaam weer tussen het groen zichtbaar.

Wat je al niet over een sloot kunt schrijven. Als u soms nog meer wilt weten, komt u rustig eens praten.

Het verruimt de geest en u leert zo ook nog eens wat. Heeft u al gezien dat onze rozen weer prachtig in bloei hebben gestaan; als u er volgend jaar langs loopt, bedenk dan eens hoeveel manuren hieraan zijn besteed. Zorgt u dat uw koffiebekertje en andere papiertjes er niet tussen waaien. Het geeft zo'n slechte indruk. De schoonste gebouwen zijn nog steeds het K.V.S., het Generatoren Gebouw en het R.J. v.d. Graaff Laboratorium. Laat het daarom ook maar eens aan de buitenkant zien! Dank u. Tot ziens aan de Balie!

H. Mulder.

(OMI-foto)

Promotie van Jan van Velsen.

Beste Jan,

Op 31 maart promoveer je op het proefschrift "on linear response theory and area preserving mappings". Vandaar deze felicitatiebrief. Ik zal me op de vlakte houden, omdat het niet voor het eerst zou zijn, dat persoonlijke correspondentie over 'linear response' zou uitlekken. Als geen ander heb je ondervonden hoe moeizaam wetenschappelijk werk kan verlopen; maar jouw 'non linear response' op tegenslag was bewonderenswaardig. Zelfs toen je twee jaar geleden naar het uiteinde (!) van Siberië reisde, hebben wij in je omgeving nooit aan je terugkeer getwijfeld, wetend dat je gewoon vakantie hield. Na je promotie zul je het veld moeten ruimen voor jongeren (dit moet ik ergens gelezen hebben, want zelf zou ik het niet zo fijntjes hebben kunnen zeggen). Nu zal je dat niet spijten, want ook al kost onderzoek veel tijd en concentratie, je actieve belangstelling voor het wereldgebeuren en de bereidheid om je voor wat anders dan fysica in te zetten hebben daaronder niet geleden. Het liefst zou je alle polaris-onderzeeërs persoonlijk in de gaten houden, maar gelukkig besef je ook wel dat daar (helaas) voorlopig geen toekomstmogelijkheden voor je liggen. Je overweegt nu, samen met Jacqueline, naar een ontwikkelingsland in Afrika te gaan. Mocht dat doorgaan, dan wensen we jullie een goede tijd toe. Maar houd dit voor afgesproken met je kapitalistische 'nearest neighbour', die naar 't Westen gaat, en je leninistische 'next nearest neighbour', die naar het Oosten wil, dat we elkaar over een paar jaar weer eens zullen ontmoeten. En misschien is Utrecht dan wel de beste plek voor ons rendez-vous.

Hans van Himbergen.

Fylakonfidenties (Excursie)

Zoals reeds in het vorige nummer is aangekondigd, wat meer informatie over de Fylakon-excursie op woensdag 21 april naar Amsterdam.

Twee uitstappen zijn gepland, namelijk:

- naar de Nederlandse Droogdok en Scheepvaartmij., met rondleiding over de IJ-werven om inzicht te verkrijgen in de scheepsbouw;
- naar de elektrische centrale Hemweg, waar ondermeer kennis wordt gemaakt met stoomturbines voor de opwekking van elektriciteit. Deelnemende dames dienen platte schoenen te dragen i.v.m. aanwezige roosters in de vloer.

Tussendoor wordt er gekoffietafeld bij Dirck Dircksen (soep, broodjes en koffie) om de "hongerige" magen te vullen.

Natuurlijk gaat alles niet kosteloos en ook dit jaar diskrimineert Fylakon tussen haar leden en niet-leden. De "all-in" prijs bedraagt:

f 10,-- voor leden en f 17,50 voor niet-leden.

Om acht uur 's morgens vertrekt de bus van het Princetonplein; dus graag een uurtje vroeger uit de veren.

Max. 50 mensen kunnen zich vòòr 13 april opgeven bij de volgende personen:

- C.Fafieanie (Werkplaats)
- H. Roeters (Trans. I)
- Boekhouding (Exp. fysica)

alwaar de afrekening contant dient te geschieden. Fylakon wenst u alvast een leerzame dag toe.

Dick van Eck.

PROMOTIE FRANK VAN EIJKERN.

24-3-1976.

Onlangs kwam mij het bericht ter ore dat door ene drs. F.E.H. van Eijkern in Utrecht een "hoge spin" was gevonden met een "lange levensduur".

De ontdekking was gedaan met behulp van een "graaff-generator"; ik veronderstel een soort graafmachine om spinnen mee uit de grond te halen. Nieuwsgierigheid naar deze kennelijk overoude, hoogpotige tarantella bracht mij ertoe de vindplaats en vinder van dit fenomeen op te zoeken.

De natuurvorser blijkt een kamer te hebben op het "Graafflaboratorium". Zijn ijver wordt nog eens onderstreept door een bordje op zijn deur:

"Wel kloppen, niet binnen, u stoort toch al".

Enigszins bekommerd klopte ik toch voorzichtig op de deur en keek niet helemaal gerust om me heen.

Die spinnen kunnen gevaarlijk zijn en met die wetenschappers weet je nooit

De vrees was ongegrond. De Weledelgeleerde zat breed glimlachend achter z'n buro. Achter hem hing reeds een prachtige foto van het angstaanjagende insekt.

Een sprekende gelijkenis met een maanlander kon niet ontkend worden. De geleerde stond op en sloeg me joviaal op de schouder.

"Jij wilt dus wat over de spin weten. Het is een vijfje, laat het je gezegd wezen!" Hij keek me triomfantelijk aan. Ik knikte de bewonderenswaardige man eerbiedig toe en wreef m'n pijnlijke schouder. "Een wijfje dus" mompelde ik. "Nee, een vijfje!" bulderde het denkraam, "let dan toch op man!" Ik kroop onder de tafel.

"Kijk", legde hij minzaam uit, "elke spin heeft z'n eigen nummer. Deze had nummer vijf, snap je dat?"

Ik knikte begrijpend. "Heeft u er nog meer gevonden?" vroeg ik voorzichtig. "Jawel, allemaal lager grut.

Ik had bijna nog een vijfje te pakken". Hier versomberde zijn gelaat. "Het kon ook een drietje zijn, helaas. Die dingen lijken sprekend op elkaar". Hij bleef een minuut lang in somber gepeins verzonken naar buiten staren. Zo nu en dan schudde hij z'n hoofd. Ik begreep z'n gemoedstoestand en bewaarde een gepast stilzwijgen.

"Maar ach, het leven ging verder en ik heb toen maar geprobeerd om de nummering van de spins te verklaren". Hier verhelderde de blik weer.

"Het is me gelukt! De nullen lagen dwars, dat wel, maar ja, nullen kun je wel buiten beschouwing laten niet waar?!" De geleerde keek me dreigend aan.

"Natuurlijk", beaamde ik opgelucht "nul is niks. Een leek kan dat begrijpen! Waar heeft u de spin eigenlijk gevonden?".

"In fosfor", vertrouwde de natuurman me toe, "in 32p om precies te zijn. Ja, je moet weten waar je moet zoeken!"

Een fosforiserende persoonlijkheid.

Wim Sterrenburg.

Personalia

Uit dienst: Mevrouw Marianne Runderkamp heeft op 15 maart j.l. haar functie als secretaresse van de personeelsafdeling van deze subfaculteit neergelegd.

Ze is per gelijke datum als personeelfunctionaris in dienst getreden bij de subfaculteit tandheelkunde.

Het is niet eenvoudig in enkele woorden aan te geven wat haar verdiensten voor de subfaculteit in het algemeen en voor de personeelsafdeling in het bijzonder zijn geweest.

Ruim zes jaar geleden werd ze benoemd en ze wist zich, zo blijkt uit de gegevens, in korte tijd in te werken. Mede door haar toedoen werd de personeelsafdeling tot een belangrijk knooppunt in de fysische samenleving.

Op 12 maart j.l. heeft zij, zonder veel tam-tam, afscheid genomen van de naaste collega's.

Ik denk namens alle lezers te kunnen zeggen: bedankt Marianne en het allerbeste toegewenst in je nieuwe functie.

A. van Nieuwpoort.

In dienst:

Op 8-3-76 is mevrouw Louise Janssen-Krijnen in dienst getreden als secretaresse van de personeelsafdeling. Zij volgt Marianne Runderkamp op. Na de middelbare school volgde zij met succes de secretaresse-opleiding van Schoevers. Zij was, voordat ze naar "het Utrechtse" verhuisde, werkzaam bij de universiteit Nijmegen (op de afdeling coördinatie personeelbeleid) en de St.

Maartenskliniek (afd. kinderrevalidatie) te Nijmegen. U kunt haar bereiken op toestel 3285, k 157, LEF.

Geboren:

7/3/1976

Willemien dochter van de heer en mevr.
Kets-Vree.

Doctoraal examen experimentele natuurkunde:

K.N.B. El-Shuraydeh

W. Klaassen (met genoeg)

A.M. Kool

A.G. Kuyper (met genoeg)

N.J. Valster (met genoeg)

25 maart	15.30	Algemeen Colloquium, Trans I
dr. G.A. Sawatzky
<i>"Fononenechoes voor de opslag van informatie in zand"</i> .
25 maart	16.30	Trans I, rode zaal
Jaarvergadering NNV.
26 maart	16.30	Vaste Stof, KVS-gebouw, k. 260
J.I. Dijkhuis
<i>"Spectrale breedte van optisch gegenereerde 29 cm^{-1} fononen in robijn"</i> .
30 maart	16.00	Medische en Fysiologische Fysica
LEF k. 262
H.W. de Wilde
<i>"Het effect van calcium"</i> .
30 maart	16.00	Atoom- en Molecuulfysica LEF k. 212
Prof. M. Vanpee (Leuven)
<i>"Measurements of A10 oscillator strenghts in $(\text{CN})_2/\text{O}_2$ flames"</i> .
2 april	20.00	Natuurkundig Gezelschap,
Croesestraat 77a
Dr. J.J. Koenderink
<i>"Van visueel veld naar visuele wereld"</i> .
6 april	16.00	Atoom- en Molecuulfysica LEF k. 212
dr. M. van der Wiel
(FOM-Instituut voor A.M.F., A'dam)
<i>"Polarisatie bij 2-staps fotoionisatie"</i> .
8 april	16.00	Algemeen Colloquium, Trans I
Dr. R.J.J. Zijlstra
<i>"Oriëntatie-fluctuaties in nematische vloeibare kristallen"</i> .

- 9 april 14.00 Vaste Stof, KVS-gebouw k. 260.
P.M. Levy (New York)
*"Elementary excitations in systems
with high-degree pair interactions".*
- 13 april 16.00 Medische en Fysiologische Fysica
LEF k. 262
Ir. A.W.M.Scholtes
*"Spatiale eigenschappen van het
perifere visuele systeem".*

the 1990s, the number of people in the world who are undernourished has increased from 600 million to 800 million. The number of people who are malnourished has increased from 1.2 billion to 1.5 billion. The number of people who are obese has increased from 100 million to 300 million.

The World Bank (2000) has estimated that the number of people who are undernourished in the world has increased from 600 million in 1990 to 800 million in 2000. The number of people who are malnourished has increased from 1.2 billion in 1990 to 1.5 billion in 2000. The number of people who are obese has increased from 100 million in 1990 to 300 million in 2000.

The World Bank (2000) has estimated that the number of people who are undernourished in the world has increased from 600 million in 1990 to 800 million in 2000. The number of people who are malnourished has increased from 1.2 billion in 1990 to 1.5 billion in 2000. The number of people who are obese has increased from 100 million in 1990 to 300 million in 2000.

The World Bank (2000) has estimated that the number of people who are undernourished in the world has increased from 600 million in 1990 to 800 million in 2000. The number of people who are malnourished has increased from 1.2 billion in 1990 to 1.5 billion in 2000. The number of people who are obese has increased from 100 million in 1990 to 300 million in 2000.

The World Bank (2000) has estimated that the number of people who are undernourished in the world has increased from 600 million in 1990 to 800 million in 2000. The number of people who are malnourished has increased from 1.2 billion in 1990 to 1.5 billion in 2000. The number of people who are obese has increased from 100 million in 1990 to 300 million in 2000.

The World Bank (2000) has estimated that the number of people who are undernourished in the world has increased from 600 million in 1990 to 800 million in 2000. The number of people who are malnourished has increased from 1.2 billion in 1990 to 1.5 billion in 2000. The number of people who are obese has increased from 100 million in 1990 to 300 million in 2000.

The World Bank (2000) has estimated that the number of people who are undernourished in the world has increased from 600 million in 1990 to 800 million in 2000. The number of people who are malnourished has increased from 1.2 billion in 1990 to 1.5 billion in 2000. The number of people who are obese has increased from 100 million in 1990 to 300 million in 2000.

The World Bank (2000) has estimated that the number of people who are undernourished in the world has increased from 600 million in 1990 to 800 million in 2000. The number of people who are malnourished has increased from 1.2 billion in 1990 to 1.5 billion in 2000. The number of people who are obese has increased from 100 million in 1990 to 300 million in 2000.